

La presència de representació sindical redueix els accidents i les malalties a les empreses

A CCOO, aquest 28 d'Abril, Dia Internacional de la Salut i la Seguretat en el Treball, vam fer tots els deures com a organització i com a moviment reivindicatiu, arreu de Catalunya.

Vam fer assemblees, vam elaborar els manifestos i els materials necessaris, inclòs l'informe balanç de la sinistralitat laboral del 2018, vam fer declaracions institucionals als mitjans de comunicació amb el desig d'impulsar la sensibilització en matèria de salut laboral, i vam fer molta feina de reclamació a les diferents instàncies de govern. Vist tot plegat, però, no podem estar satisfets, perquè les dades dels accidents laborals a Catalunya no han millorat durant l'any 2018.



La precarietat al mercat laboral i el frau en la contractació són dos factors connectats amb l'empitjorament dels accidents laborals i les malalties

Som molt conscients que si no fos per la feina de tants delegats i delegades de CCOO a les empreses arreu de Catalunya, els resultats encara serien molt pitjors. De fet una de les dades que vam reclamar al Govern per a l'anàlisi anual va ser un indicador dels delegats i delegades de prevenció presents en aquelles empreses on s'hagués produït un accident mortal. L'indicador es va acceptar i el resultat és que dels 82 accidents mortals produïts l'any 2018, només 6 casos van donar-se a empreses on hi havia delegats i delegades de prevenció. No tenim dades respecte dels delegats i delegades de prevenció per al total dels 94.695 accidents amb baixa el 2018, però a CCOO tenim molt clar que la proporció de representants per accidents deu ser al mateix nivell que en els mortals. Delegats i delegades de prevenció de CCOO a les empreses són sinònim d'unes millors condicions de

seguretat i salut per al conjunt dels treballadors i treballadores, i són les empreses i l'Administració de la Generalitat les que tenen molts deures pendents per millorar la prevenció.

Fracàs de la prevenció

Cal no perdre de vista l'axioma que gairebé tot accident de treball és un fracàs de la prevenció, i que els accidents de treball i les malalties professionals són la constatació inequívoca de la pèrdua de salut. Això no obstant, una prevenció només centrada en els accidents i les malalties no ens permetrà comprendre la profunditat del que passa a les empreses per evitar que els accidents es produeixin. La multicausalitat dels accidents de treball i les malalties necessita tenir en compte altres factors que sumen perquè els accidents i les malalties es produeixin. Per exemple, en el nombre d'hores de jornada treballades, la formació (quantitat i qualitat), l'experiència professional, la reincidència, l'edat del treballador o treballadora, el tipus de contractació —eventual o indefinida—, el salari, els subsectors productius, la participació sindical, la qualitat preventiva on s'ha produït l'accident, etc. L'acceptació de la multicausalitat s'ha de posar al servei de la millora de la prevenció de riscos laborals.

Malgrat la manca assenyalada de molts factors, l'anàlisi de les dades disponibles ens indica una tendència d'augment constant dels accidents, a partir de la concentració sectorial, de la distribució territorial, de les característiques de gravetat i de les diferències entre els treballadors temporals i els indefinits. Un punt d'atenció especial són els accidents causats pels desplaçaments a la feina i la visió de gènere de les polítiques preventives, que presenten especials deficiències que no s'estan atenent.

El 28 d'Abril d'enguany ens esperona de nou a seguir reivindicant la seguretat i la salut en el treball, perquè la manca de millores significa estancament o acceptació d'una intolerable pèrdua de la salut o de la vida pel fet de treballar. Un déjà vu que es repeteix des de la reforma laboral del 2012, moment en el qual es comença a instal·lar la precarietat al mercat laboral i el frau en la contractació. Dos factors connectats amb l'empitjorament dels accidents laborals i les malalties. Hem de dir prou. Després de més de 3 anys de recuperació econòmica, aquesta societat no pot mirar cap a un altre costat mentre la gent treballadora emmalalteix a la feina, s'accidenta o no torna mai més a casa seva. Ara ens toca a nosaltres. Ara toca la irrenunciable millora de les condicions del treball per als treballadors i treballadores de Catalunya. ■ **Francesc Montoro**